

انسانیت و مجوز سیاسی

کوروش الماسی

محقق و پڑوہشگر

فلسفه وجودی «قدرت مدنی» در شکل سازوکار حکمرانی برنامه ریزی و سازماندهی تلاش یکایک شهروندان برای زیستی عاری از فقر، ناامیدی، هراس و... است، به عبارتی، «حکمرانی مدنی» کاربردی و ماثربخش، حق افراد و نهادهایی است که بتوانند تلاش شهروندان برای زیستی عاری از فقر، ناامیدی، هراس، ناامنی و... را ساماندهی و محقق کنند. آمار چالش های اجتماعی در عرصه های گوناگون معیشتی، اشتغال، آرامش روح و روان، ویرانی ای بساطه اخلاقی سیاسی، مدیریت نهاد خانواده و... همین این حقیقت است که کارگران زحمت طلبان کلاس سیاسی در تحقق اهداف و وظایف و فلسفه وجودی خود، ناکام مانده اند. روی سخن به سوی آن دسته از سالیسون حاشیه نشینی است که معقدند شرایط فعلی نمی تواند کاری کرد و بدین منظر فرصت نشست، است. براساس این ایست دست به اصلاح روشن درنهای سیاسی این است که «تلاش برای تحقق زیست انسانی مجوز سیاسی یا حقوقی نمی خواهد» در راستای تفهیم روشن ذهنی، تبیین کلی و مختصر از چیستی و کارکرد اجتماعی روشن ذهنی (روشنفکری) ارائه می شود. به تعبیری بسیار کلی، روشن ذهن به افراد اطلاق می شوند که در جامع، عمیق و گسترده به امور، باور و لغف و فعالیتات انسانی و اجتماعی دارند. اینکه کارکرد اجتماعی روشن ذهنی، توانایی تدبیر ارگانهای به منظور بهبود و توسعه زیست انسانها (شهروندان) است. تلقی روشن ذهنی (فکر) به عنوان ابزاری برای تحقق اهداف، نیازها، تمایلات، آرزوها... فردی (یا جناحی)، حاکی از عدم درک کاربرد اجتماعی روشنفکری و نقش خرد انسانی به عنوان عامل بنیادی برای بقای زیست اجتماعی است. یا توجه به انبوه و انواع چالش های اجتماعی و ملی که زیست انسانی در معرض بیشترین مخاطرات در تاریخ ایران زمین قرار داده است، پیش از هر زمان به فرار از تنبیل ایران زمین، لازم است تا روشن ذهنی به عنوان ابزاری برای تحقق اهداف، نیازها، تمایلات و... فردی مورد بازنگری اساسی قرار گیرد. بدیهیتر که موجود انسانی یک پدیده اجتماعی و طبیعی است و اینکه اجتماعات دارای هویت خاصی (ملی، هستند، انگا می توان ادعا کرد که روشن ذهنی (فکر) به عنوان ابزاری برای تحقق اهداف، نیازها، تمایلات و آرزوهای فردی، عامل ویرانی زیست اجتماعی (ملی) است، به عبارتی، «روشن ذهنی و منافع فردی، منهای سلامت و پایداری ایران نمود هوش روبایی و طبیعت طبیعی است. یا توجه به انبوه و انواع چالش اجتماعی و ملی که آیندهای بسیار مبهم را پیش روی شهروندان قرار داده است» «تمایلات، اهداف و آرزوهای فردی و جناحی در عرصه سیاسی و مدنی» به پیکری از افکار ضد ملی، رشد (تکامل) نیافته و... است. به بیانی پیگیری اهداف، تمایلات، آرزوهای فردی و جناحی، با هر توجه اسمانی و زمینی، «پاید» در عرصه سیاسی و مدنی نیست و ممنوع و خطرناک (مخل امنیت ملی) تلقی شود. عرصه سیاسی باید کارزار خیر و شر، منافع فردی (جناحی) با منافع ملی (جمع)، عدالت با بی عدالتی، اخلاقی یا بی اخلاقی، انسانیت با غیر انسانیت و... تلقی شود. یا توجه به شرایط اشتغال بدوون چشم انداز اجتماعی و ملی در حقیقت، سیاست ورزی به منظور تحقق منافع فردی و جناحی باید هم تراز مقوله های شر، بی عدالتی، بی اخلاقی، غیر انسانی... تلقی شود. نجات، پایداری و توسعه ایران به عنوان بهترین و جدوج آحاد شهروندان است. «پاید» نه تنها به عنوان ستره و جاذبه سیاسی باشد. هر هدف، آرزو، اعتقاد، تمایل... به جز نجات ایران از انبوه و انواع چالش های اجتماعی و ملی «ماشروع» است. بنابراین، مطالبه و هدف زیست انسانی که بدون ثبات، توسعه و امنیت ایران ممکن و مناسبت نیست، باید محور اجتماع همه وطن پرستان شود. منافع ملی باید جایگزین اهداف های روشن ذهنی (غیر بومی) چون دمکراسی، لیبرالیسم، آزادی های صاحب باورهای آسمانی و... شوند. روشن ذهن ها (سیاست ورزان، صاحب منصفان وطن پرست، اهالی، دنگها... و...) اخلاقا وظیفه دارند به منظور تحقق زیستی انسانی به ساز و ماندگی و مدیریت رفتار آحاد شهروندان به منظور اتایی در فرار پنداری سیاسی از آزادی، تصمیم سازی و تصمیم گیری کلان اقدامات عملی انجام دهند. روشن ذهنی در تناقض آشکار با افعال و تسلیم است. در صورت درک کارکرد روشن ذهنی به منظور چیستی، هیچ شرایط سیاسی نمی تواند ملکی برای تلاش شهروندان به منظور چیستی انسانی در پناه ایرانی آن، بنایات، توسعه یافته... تلقی شد.

دریچه

یک دیپلمات آمریکایی:

همزمان به او گر این و موضوع هسته‌ای ایران رسیدگی می‌کنیم

سفیر آمریکا در سرزمین‌های اشغالی با تکیه بر ادعاهای سیاسی کشورش علیه برنامۀ هسته‌ای ایران گفت، آمریکا با هم به موضوع اوکرین رسیدگی می‌کند و همه ساله هسته‌ای ایران را در دستور کار دارد. توماس نایدرس سفیر آمریکا در سرزمین‌های اشغالی فلسطینی طی سخنرانی خود در کنفرانس سالانۀ موسسۀ مطالعات امنیت ملی به طرح ادعاهایی علیه برنامۀ هسته‌ای کشورمان پرداخت. وی گفت: رئیس‌جمهور باید به طور روشن و شفاف مشخص کرده‌است که به ایران اجازه دستیابی به سلاح هسته‌ای را نمی‌دهد. رئیس‌وزیر امنیت اسرائیل هر روز با کاخ سفید در این باره صحبت می‌کند. نایدرس در ادامه ادعاهای خود گفت: ما به حال حاضر روی موضوع وزنه‌ها و اوکرین تمرکز کرده‌ایم اما به طور همزمان نیز روی این تمرکز کرده‌ایم که اطمینان بیاوریم، ایران به سلاح هسته‌ای دست پیدا نکند. این دیپلمات آمریکایی افزود: واشنگتن و مقامات (کشورهای) خاورمیانه به طور مرتب و روزانه با مذاکره کنندگان هسته‌ای درباره روند مذاکرات خود گفتگو می‌کنند. نایدرس در بخش دیگری از صحبت‌های خود وجود اختلاف میان آمریکا و رژیم صهیونیستی بر سر مذاکرات وین که در آن، واشنگتن خواهان توافق با ایران و نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی مخالف آن است را رد نکرد و گفت که او و مقامات واشنگتن مستقیماً و غیره اسرائیل را در جریان مذاکرات قرار می‌دهند. مقامات آمریکایی در حالی به طور مکرر درباره دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای و ممانعت از آن صحبت می‌کنند که جمهوری اسلامی ایران بارها تأکید کرده‌است که ماهیت برنامۀ هسته‌ای کشورمان کاملاً صلح‌آمیز است و سلاح هسته‌ای برای هیچ‌کس در کنترین دفاعی آن ندارد.

دکتر یوسف مولایی در گفت و گوبا «آرمان ملی»:

نقطه عطف مذاکرات،

»مذاکره غیر مستقیم

باید از تله مذاکره غیر مستقیم با آمریکا خارج شویم

نظام بین الملل عرصه زور آزمایی قدرت های نرم است

مذاکره غیرمستقیم از نظر حاکمیتی دارای اشکال است

روابط بین المللی عرصه دادن تضمین نیست

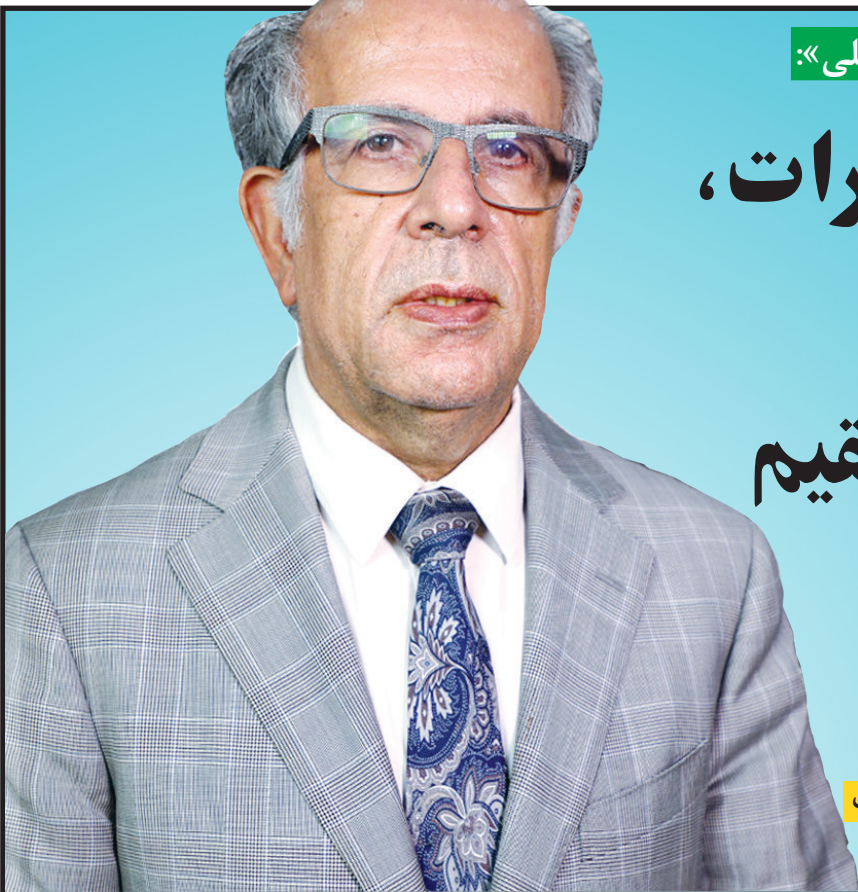
پنجشنبه
۱۴۰۰ • ۱۱ • ۱۴
۲۰۲۰ فوریه ۳ / ۱۴۴۲ رجب ۱۰

سال پنجم
شماره ۱۲۲۵
armanmeli.ir

سال پنجم
شماره ۲۲۵

شماره ۵۰۰

١٠ رجب ١٤٤٣ / ٣٠ فوریه ٢٠٢٢

احسان انصاری: «زمانی که کشوری می‌خواهد بر سطح بین‌المللی به منافع دست پیدا کند یا از منافع ملی خود دفاع کند یا چالش‌های بسیاری مواجه شود، باید به یک کشور یا گروهی که با آن روابط نزدیک دارد، تکیه کند. در این باره، منافع ملی خود را در نظر می‌گیرد و به دنبال تأمین منافع ملی خود می‌رود. «موازنه قدرت» سند مهم کشور را تعیین می‌کند. ایران به هر چه در برجام در مقابل آن یکبارگی قرار داشت که یکی از قدرت‌های بزرگ جهان است و غیر از آن چهار عضو دائم شورای امنیت نیز رود روی ایران قرار داشتند. این کشورها به دلیل مسیر توافق برجام و پس از آن همواره در پی آن هستند که منافع ملی خود را به صورت کوتاه‌مدت و بلندمدت تأمین کنند و ابزارهای فشار لازم را نیز در مقابل ایران در اختیار دارند. «جملات مذکوره استناد دکتر یوسف مولایی استاد حقوق بین‌الملل دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «آرام‌نام» است. دکتر مولایی در این گفت‌وگو مهم‌ترین چالش‌های فرصت‌های مذاکرات هسته‌ای را مورد بررسی قرار داده که در ادامه این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مجامع بین‌المللی دست پیدا کند. آنچه برای ایران امنیت می‌آورد قدرت است که بخشی از آن نیز قدرت نرم و دیپلماسی است. قدرت نرم نیز در گرو رضامندی مردم است. هر چه مردم رضامندی مردم نسبت به مسئولان افزایش پیدا کنند به همان اندازه قدرت نرم ایران افزایش پیدا می‌کند. ایران می‌تواند به پشتوانه قدرت نرمی که از حمایت و رضامندی مردم می‌گیرد در عرصه بین‌المللی چانه‌زنی بهتری انجام دهد و در نتیجه سود بیشتری می‌تواند منافع خود را محقق کند. واقعیت این است که بحث‌های حقوقی در قبال موضوع پیچیده‌ای مانند برجام که ظرفیت‌های تفسیری سلیقه‌ای بسیاری دارد و تاکنون هم مشابه آن در حقوق بین‌الملل به این میزان از پیچیدگی وجود نداشته است، به خواست‌های

متعدد، متنوع، متناقض و گاه متضاد کشیده می‌شود. از این رو در یک کلام می‌توان گفت توافق هسته‌ای یک پرونده خاص در حوزه حقوق بین‌الملل است و مشابه آن، نه در داوری‌ها، نه در محاکم بین‌المللی و نه حتی در محاکم خارجی وجود نداشته است.

برداشتن شدن تحریم‌ها در شرایط کنونی با چه سازوکاری میسر خواهد شد؟ بحث‌هایی از تحریم‌ها شکل ساده‌تری دارند و برداشتن شدن آنها کار استراتژی‌دار است. در این موضوع بحث‌های فنی وجود دارد که زمان‌بر است. با این وجود به تدریج قابلیت عملیاتی شدن دارد. در این زمینه باید یک مکانیسم گام‌به‌گام از سوی طرفین در نظر گرفته شود. بحث تحریم با موانع کمتری برداشته شده، البته بحث‌هایی از این تحریم‌ها نیز می‌تواند به دستور مستقیم رئیس‌جمهور آمریکا برداشته شود. برای باز کردن فضا بهتر این گزینه طرف‌های اروپایی را میسر هستند. آنها می‌توانند آمریکا را درگیر کنند و مشخص شدن چگونگی بازگشت به برجام از سوی آمریکا مسیر اتحادیه اروپا، روسیه و چین بهتر انجام خواهد گرفت، اما مهم است که قبل از مشخص شدن سازوکار بازگشت آمریکا، ایران موضوع برداشتن تحریم‌ها را با آمریکا در چارچوب برجام مشخص کند. زمانی که کشوری

می‌خواهد در سطح بین‌المللی به منافعی دست پیدا کند یا از منافعی ملی خود دفاع کند و چالش‌های بسیاری مواجه خواهد بود؛ زیرا کشورها دید دیگری که با این روند مرتبط هستند، نیز به دنبال تأمین منافع ملی خود هستند. در چنین شرایطی، «موازنه قدرت» سهم هر کشور را تعیین می‌کند. ایران در بحث برجام در مقابل آمریکایی قرار داشت که یکی از قدرت‌های بزرگ جهان است و غیر از آن چهار عضو دائم شورای امنیت نیز در روی ایران قرار داشتند. این کشورها در مسیر توافق برجام و پس از آن همواره در پی آن هستند که منافع ملی خود را به‌صورت کوتاه‌مدت و بلندمدت تأمین کنند و ابزارهای فشار لازم را نیز در مقابل ایران دارند. با این‌چنین رویکرد سیاست کلان‌دموکرات‌ها در آمریکا همواره همسویی بیشتر با جامعه بین‌الملل به‌ویژه متحدان اروپایی‌شان بوده است. از نظر منموکرات‌ها استقرار صلح پایدار در جهان مستلزم همکاری کشورهای عضو جامعه جهانی است.

حل کنیم. دستگاه دیپلماسی کشور باید این شهادت را داشته باشد که به صورت مستقیم با آمریکا گفت و گو کند که این اتفاق به سود دو طرف مایه ما خواهد بود. کشورهایی که امروز پیغام‌های ایران و آمریکا را به هم می‌رسانند در مرحله اول به دنبال منافع خود هستند و در مرحله بعدی در این تصمیم‌گیری‌های دو کشور دخالت می‌کنند. این وضعیت از نظر حاکمیتی نیز دارای اشکال است. چرا ایران باید درباره موضوعی که به حاکمیت وی ارتباط دارد با واسطه با کشورهای دیگر گفت و گو کند. کشورهایی که مشخص نیست در این میانه چه اهدافی را دنبال می‌کنند و چه زمانی به سود خود رفتار می‌کنند و چه زمانی به سود ایران. به همین دلیل ایران باید به صورت مستقیم و با عزت

و احترام کار خود را پیش ببرد. ایران و آمریکا هر کدام تمایل دارند دوباره برجام احیا شود. با هر کدام سازوکار مشخصی برای این کار تدوین نشده است و مشخص نیست از چه طرفی این اتفاق خواهد افتاد. به همین دلیل هر دو طرف باید یک انتطاف منطقی برای رسیدن به یک هدف بزرگ تر را در دستور کار خود قرار بدهند. دو کشور نباید انتظار داشته باشند مطالبات حداکثری آنها محقق شود. به همین دلیل نقش واسطه‌گری کشورهای اروپایی و کشورهایی که به همین جهت علاقه‌مند هستند پررنگ تر خواهد شد. در این زمینه کشورهای اروپایی تلاش‌هایی نیز انجام داده‌اند تا بتوانند دیدگاه‌های دو

کشور ایران و آمریکا را در برابر
برجام به هم نزدیک کنند.
آن چیزی که قطعیست دارد
این است که دولت پدین از
اراده کافی برای حل کردن
مشکلات به وجود آمده
توسط دولت ترامپ برخوردار
است. این در حالی است که
از نظر فنی بازگشت به برجام
مسیر راحتی نخواهد بود و
دشواری هایی همراه خواهد
بود.

با توجه به اینکه عمر
برجام در سال ۲۰۲۳ به
پایان می‌رسد یک توافق
موقت به چه میزان
می‌تواند منافع ملی ایران
را محقق کند؟

لیل ایران
ینه قدرت
ت سخت
ت خود را
د ببخشد.

ما باید تلاش کنیم از توانایی‌هایی که داریم در عرصه بین‌المللی استفاده کنیم، بقیه موضوعات تاکتیکی و حاشیه‌ای است. ایران اگر از قدرت کافی برخوردار باشد می‌تواند تا ابد از منافع خود دفاع کند و توافق‌نامه‌هایی را امضا کند که در راستای منافع ملی کشور باشد. زور آزمای‌هایی که در عرصه بین‌المللی وجود داد و زمینه را برای شکل‌گیری فرایندهای حقوقی به وجود می‌آورد، به همین دلیل ایران باید در زمینه قدرت نرم و قدرت سخت وضعیت خود را بهبود ببخشد تا بتواند به اهداف خود در

توافق مرحله به مرحله و یا موقت را مطرح کرده است. ایران خواستار تضمین از سوی آمریکا است که رئیس جمهور آینده آمریکا از هر نوع چانه‌ی که باشد از برجام خارج نشود و به آن پایبند باشد. واقعیت این است که در عرصه بین‌المللی دادن تضمین به کشورهای دیگر زیاد مرسوم نیست. با این وجود طرفین در توافق‌های دوجانبه یا چند جانبه متعهد می‌شوند که اگر تعهدات خود را انجام ندادند باید خسارت‌های آن را پرداخت کنند. البته برخی کشورها عارض‌سنجی می‌کنند و هنگامی که احساس می‌کنند اگر از یک توافق خارج شوند و هزینه‌های آن را پرداخت کنند این کار را می‌کنند و توافق را ترک می‌کنند. این وضعیت درباره آمریکا نیز وجود دارد. تنها در شرایطی که آمریکا خود را به‌اندازه‌ی دینفع در توافق جدید بداند که ترجیح بدهد همچنان در این توافق بماند و دلیلی برای خروج از آن وجود نداشته باشد. این وضعیت نیز نیازمند یک فرمول فنی، مالی و حقوقی است که باید مهندسی شود. ایران و آمریکا باید به سمت توافق پایدار حرکت کنند. هر چند در روابط بین‌الملل ما نمی‌توانیم به نظر دو کشور روابط پایدار را بنظر بگیریم

از مدتی متزلزل شود. به همین دلیل تضمین به معنای حقوقی زیاد در چنین توافقاتی محلی از اعراب ندارد.

ایران
کافی

مواضع خود را تعدیل کرد.
به خصوص اینکه به تازگی
موضوع مذاکره مستقیم
ایران و آمریکا نیز مورد
بحث قرار گرفته است.
مذاکره مستقیم با آمریکا
چه تغییراتی در مسیر
مذاکرات خواهد داد؟

کوتاه ترین، کم هزینه ترین و پر تمرکزترین مسیر رسیدن به توافق مذاکره مستقیم با آمریکاست، اگر ایران به دنبال این است که به اهداف خود می تواند از طریق مذاکرات مستقیم به این مهم دست پیدا کند و راحل دیگر نماند. هر روشی به جز این در پیش گرفته شود ایران باید هزینه های بیشتری را بپردازد. هزینه های کم ممکن است در نهایت به نتیجه

مطلوب نیز نرسد. همه کشورهایی که تاکنون نقش واسطه را بین ایران و آمریکا داشته و در آینده نیز خواهند داشت بیش از همه به منافع خود توجه می کنند. ما باید یکبار برای همیشه از تله و دام مذاکره غیرمستقیم با آمریکا خارج شویم و به سمتی حرکت کنیم که بتوانیم به صورت مستقیم مشکلات خود را با آمریکا

مذاکرات هسته‌ای بین ایران و کشورهای غربی در حالی در حال برگزاری است که گمانه‌زنی‌ها از ضرورت تصمیمات سیاسی در پایتخت‌های دو کشور خبر دهند. در شرایط کنونی چه تصمیماتی می‌تواند مذاکرات را به نتیجه مطلوب نزدیک‌تر کند؟

سادی را صرف مذاکره
نکند و به نظر می‌رسد
جمع‌بندی مناسبی از
عینیت طرف مقابل دست
آورده‌اند. این نکته
تواند کمک زیادی به حل
ضیوع کند. با این‌وجود هنوز
نیاز اختلافات مشخص
داده و نامی دائمی گره
ملی مذاکرات کجاست و
کشوری باید با سه‌صد
تشریفات کند. آن
بزرگ‌ترین مشخصات
است که در شرایط
فوق‌تردین در یک نقطه
لفظ قرار دارند و مذاکرات
نه‌ای به نتیجه خواهد
مید و این‌که همه چیز به
تألیت اولیه بازی گردد و
شاه‌افزایی پیدای می‌کند.
نگاه مثبتی به وضعیت
فونی مذاکرات داشته باشیم
عنوان کرد که طرفین
ش می‌کنند مشکلات را
بسیار بگذرانند تا نتیجه

وجود اگر نگاه منفی به موضوع داشته باشیم، ابط تغییر می‌کند و مشکلات بیشتر به چشم می‌آید. دولت و تیم مذاکره‌کننده هنوز درباره بیات دقیق مذاکرات اطلاع‌رسانی نکرده است و به همین دلیل تحلیل‌های صورت گرفته بیشتر مبتنی بر گمانه‌زنی است.

مطالبات اصلی ایران در مذاکرات داشته شدن تحریم‌ها و تضمین برای دم خروج مجدد آمریکا از برجام است. طول مذاکرات صورت گرفته به چه زنان مطالبات ایران مورد توجه قرار فت؟ آیا شرایط برای تحقق مطالبات ان فراهم شده است؟

رفقای بین‌المللی عرصه زور زامایی
رت‌هاست و به همین دلیل هر کشوری
پشتوانه قدرتی که در اختیار دارد تلاش
کند در این زور زامایی سهم بیشتری را
بیب خود کند. اینکه به میزان این وضعیت
تنی بر واقع‌بینی است بستگی به این دارد
یک کشور چقدر قدرت دارد و در مقابل
سور و یا کشورهای دیگر به میزان مقاومت
خود نشان می‌دهد. این نظم حق این کشور
ت که هر تحریم بر داشته شود و ما به ازای
سارگی که در این مدت دیده را دریافت کند.
هریم‌ها علیه ایران یا باید تعلیق شود و یا
یکه از بین برود تا این بتواند در مناسبات
صاده جهانی فعالیت کند. هنوز این اتفاق
نداده است. به همین دلیل از نگاه ایران
به دنبال حقوق واقعی خود است بر داشته
ن تحريم‌ها و از سرگیری فروش نفت ایران
بازارهای جهانی حائز اهمیت است. از سوی
گر آمریکا قرار دارد که عنوان می‌کند ما به
سب باشد ایران به تعهدات هسته‌ای خود
بند نباشد می‌توانیم تحريم‌ها را تعلیق کنیم
بین بریم. به همین دلیل آمریکا موضوع

فراقارد

محمد مهاجری مطرح کرد:

رکورد شکنی دولت

در حوزه ضعف رسانه‌ای

یک فعال سیاسی اصولگرا درباره عملکرد ۶ ماهه نخست دولت سیدابراهیم رئیسی اظهار داشت، یکی از دستاوردهای دولت سیزدهم و اکسیانسیون مومویی برای مبارزه با کرونا بود که البته شخصی آقای رئیس جمهور نیز می‌داند اقدامات لازم برای واردات اکسن در دولت قبل انجام شده بود. محمد مهاجری گفت: فارغ از موضوع و اکسیانسیون، برخی معتقدند دولت آقای تارو سال به دولت سیزدهم فرصت داد که خودش را نشان دهد. برخی از مخالفان دولت قبلی به موافقان دولت آقای رئیسی بر این باور هستند که این دولت حداقل باید یک سال آوار برداری کند تا بتواند موفق شود. این سخنی اشتباه نیست، اما به شرطی که واقعا آوار برداری انجام شود. این فعال بهیوای تأکید کرد: دولت آقای رئیسی سیاست را بر سر مردم می‌ریزد تا آوار برداری کند. در ۶ ماه گذشته اتفاقات مثبتی نیفتاده است. بورس که اولویت یکم آقای رئیس جمهور بود، جز آنکه به طور مرتب شاهد سقوط بورس باشیم، وضعیت دیگری را شاهد هستیم. وی ادامه داد: با وجود ادعای «تورم نه تنها کم‌تر نشده بلکه افزون هم شده است.» ناامید نیستم. در سال‌های آینده ضعف بهتر دولت، اما واقعیت آن است که دولت دارد در این اشتباه می‌رود. این تحلیلگری مسائل سیاسی یادآور شد: در حوزه رفع تحریم‌ها، نه تنها اتفاق مثبتی در دولت سیزدهم نیفتاده است بلکه آنچه اتفاق افتاده نتایج عملکرد دولت قبل و افزایش بی‌کیفیت فن‌توانی این دولت است. می‌تواند انجام دهد در حوزه مذاکرات و نه در دولت سیزدهم نه شجاعت لازم را برای تصمیم‌گیری راجع به مذاکرات و نه دارد و در اختیار آقای تارو قرار است. دلیش هم به ناتوانی‌ها در تیم دیپلماتی خود می‌ریزد. مهاجری تصریح کرد: دولت رئیسی در ماه نخست ریاست جمهوری خود دو سفر خارجی داشت که هم اکنون در موضوع سفر به روسیه و اوراد، موموی جامعه احساس شکست غرور ملی می‌کند که به لحاظ مثبتی برای دولت سیزدهم محسوب می‌شود. به لحاظ رسانه‌ای هم دولت سیزدهم بدشانس‌ترین دولت بعد از انقلاب است، گرچه دولت‌های آقایان محمدی نژاد و روحانی نیز ضعف‌هایی در این حوزه داشتند، اما دولت آقای رئیسی در حوزه ضعف رسانه‌ای رکورد شکنی کرده است.

سخن روز

با احساسات مردم بازی نکنید

ادامه از صفحه اول / حداقل در ایامه ده فجر به یاد دارند. با وقتی مهمانی وارد ساختمان وزارت امور خارجه می شود، ناگاهامه دوبرین بر سر دروزارت امور خارجه جملۀ زیبا و معنادار «نه شرقی، نه غربی» را می بیند. چند سالی است که هدم ترازی شمارمردم در سال ۵۷، دنیاله روی این شعار انقلاب دره اولیه اتفاق کم کم رفته و ساخته و حقالر نه شرقی، نه غربی با بیانی روزهای طلای انقلاب سپرده شده است. شرق در معنای سیاسی آن یادو نماامروزین اورسویه و چنین شسته می شود. بر کسی پوشیده نیست که چرخش سیاسی ایران به سوی این دور قدرت است. قرارداد ۲۵ ساله ایران و چین به کلاف سردرگمی حتی بین مسئولان تبدیل شده است. محمداقربابایف، رئیس مجلس صریحا عدم امضای قرارداد را تایید کرد. در ضمن مجلس صریحا بر حرادی که یکی از نمایندگان مجلس بی خبر از مفاد و متن و امضای قرارداد، در مجلس صراحتا اعلام نمود که مجلسیان از مفاد این قرارداد بی اطلاعند. بر اساس قانون اساسی هر قرارداد، توافقنامه دولت با کشور و شرکت های خارجی باید به تأیید مجلس برسد. وزیر امور خارجه از اجرائی شدن قرارداد ۲۵ ساله با چین یاد کرد. این کلاف سردرگم و بی خبری بر عدم اطلاع رسانه ای مسئولان کشور از ماجرا درآورد. می شود که ناگاهمردم در ۱۲ بهمن که جنگاه ویزای در انقلاب ایران دارد نماد کشور را حداقل اسمبل تهران، یعنی برج آزادی را که امام در ورود به این آثار این کتار این برج در شدند و هر ساله در ۲۲ به بهمن محوطه برج آزادی محل استقرار سخنرانی رئیس جمهور وقت بوده و اجتماعات مهم در این میدان برگزار می شود، فرج کشیم این رفتار تنها به وسیله بنیاد رزواکی و انجمن دوستی ایران و چین صورت گرفته و نبض احساسات مردم را نشانه رفته باشد. شهرداری از آن بی خبر، آیا شهردار تهران که خود را نمااداعالی انجمن گیری می داند و مسئولیت اداره شهردار تهران را برعهده دارد وقتی این حرکت بد را که در اول با مخالفت شهرداری تهران روبرو شده بود و بنیاد رودکی خوسرانه دست به این عمل زده بود، نباید اعتراض خود و زیرمجموعه اداره شهردار تهران را اعلام می کرد؟ آیا وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با این حرکت موافق است؟ اگر موافق است جواب مردم را بدهد و اگر مخالف است با احساسات و رانشیدیم. با احساسات ملی، میهنی مردم بازی نکنید. روح و روان مردم از این مخفی کاری و پنهانکاری ها که با سرنوشته آنها رابطه مستقیم دارد، آزده است. وقتی طرف چینی مخالفت خود را با علنی شدن قرارداد با هر چه سندی که بر سرنوشته مردم را در ارتباط است، اعلام می کند، لابد محتوای سند یا قرارداد محرمانه دست طرف چینی را باز گذاشته است که در کشور ایرانی دست به هر اقدامی بزنند ولو با احساسات مردم بازی شود. حتی اگر کان پرچم چین در سالروز جشنی دهه فجر بر سازه ای که اسمبل آزادی در کشور باشد، هک شود. نمی توان مانع حرکت تاریخ نشد. بکروز که بخواهید و بخواهید مهربانانه قرارداد با چین داشته خواهد شد. و کسانی که امروز با پنهانکاری افکار عمومی را نادیده می گیرند، باید پاسخگوی تاریخ باشند. خاندان به زمان سوگند خورده است. تاریخ و عدالت را باور داشته باشد. بدین سبب تاریخ و فضولات متصفانه آن را باید داشته باشد» «وَالْفَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ.» به عذر سوگند که انسان هاهمه در خسران و زیانند.